

[Elisabeth Bruun Olesen]

kunne forsørges af to systemer. Det kan ikke være meningen, at man får noget i henhold til det sociale system og også får noget i henhold til A-kassesystemet. Det mener vi er en utrolig gammeldags og rigid måde at anskue tingene på. Vi mener, at de mennesker, som arbejder, selvfølgelig i en arbejdsløshedssituation skal stilles lige.

Hvis vi var rigtig revolutionære – det er vi, men altså ikke i denne sammenhæng, men hvis vi også var det i denne sammenhæng – ville vi jo sige, at ulige mennesker ikke skulle behandles ens, men at de, der var dårligere stillet, i virkeligheden skulle behandles bedre; men så vidt har vi ikke ønsket at gå, vi har bare ønsket en lighed.

Så vil jeg spørge arbejdsministeren, om dette lovforslag, sådan som det foreligger fra Arbejdsministeriets side, medfører, at den rådighedsbekendtgørelse, der er i dag, også bliver lavet om på dette felt. I den rådighedsbekendtgørelse – det er det, hr. Kaj Poulsen har henholdt sig til – står der jo ikke, hr. Kaj Poulsen, at kassen »skal«, men at kassen »kan« have opmærksomheden særligt henledt på personer, der modtager en social pension. Det forventer jeg selvfølgelig udgår af rådighedsbekendtgørelsen. Ellers er der overhovedet ingen mening i den måde, hr. Kaj Poulsen har argumenteret på.

Jeg vil også spørge, om man vil forklare, hvad det er, der står på side 5 i bemærkningerne til forslaget nr. 4 og 7. Der står: »Forslagets personkreds vil herefter kunne modtage dagpenge sideløbende med deres sociale pension, så længe de opfylder det skærpede arbejdskrav. I tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvorvidt et medlem er til rådighed for arbejdsmarkedet, vil der dog kunne stilles krav om arbejde i en vis periode.«

Hvad betyder det? Skal det ikke væk? Det er klart, at rådighedsbekendtgørelsen gælder for alle de mennesker, der er medlem af en arbejdsløhedskasse. Det er klart, at hvis et medlem med eller uden social pension har haft nogle meget lange sygdomsperioder, måske har sagt nej til anvist arbejde, jeg ved ikke hvor mange gange, så bliver man, sådan som arbejdsløhedslovgivningen er indrettet, nødt til at tage op til konkret vurdering, om medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet. Men dér adskiller personen med social pension sig jo ikke fra personen uden social pension. Hvorfor skal vi så have de bemærk-

ninger i forslaget? Jeg forventer faktisk at få et svar, der går ud på, at det må ud.

Til allersidst vil jeg blot sige, at vi er meget glade for, at der kunne skabes et flertal for, at den såkaldte harmonisering forsvinder.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg har også den opfattelse, at rigtig revolutionære er af den opfattelse, at man bare kan lægge til, at man kan blive forsørget af to systemer, og at man skal forsørges af to systemer. Og uanset hvordan det hænger sammen, så er rigtig revolutionære af den opfattelse, at det bare skal køre videre.

Men hvis man vil ligestilling på dette område, er man også nødt til at tage konsekvensen af, at alle mulige andre mennesker har en modregning for anden indkomst, og det er der ikke taget højde for. Alle andre mennesker har modregning for indkomst, men altså ikke de personer, vi her taler om, pensionisterne; så det er ikke en fuld ligestilling, man tilsigter her.

Rådighedsreglen er sådan – og det har fru Elisabeth Bruun Olesen naturligtvis ret i – at der skal ske en konkret vurdering for hvert enkelt medlem. Den situation, vi står over for, når det gælder pensionister, er, at de i forvejen får en offentlig forsørgelse på baggrund af en tabt erhvervsevne, og A-kassen skal altså gå ind i en konkret vurdering af, om erhvervsevnen er til stede, før den udbetaler dagpenge, når det er ganske almindelige medlemmer, som man altså vil sidestille pensionister med nu. Hvordan kommer man så frem til, at det i alle tilfælde, også med den praksis, der føres, som dækkes af den lovgivning, vi kender, og som er skærpet af de ansvarsregler, vi har, vil være en lettelse for folk, der af en offentlig myndighed har fået bedømt deres erhvervsevne som nedsat?

Man skal være specielt kemisk sammensat, hvis man kan få de ting til at passe sammen, og jeg tror desværre også, at det er det, der er tilfældet i denne sag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg synes, vi skal begrænse os til at tale om A-kasselovgivning og ikke kemi.